

Zbigniew Dmitroca
poeta, tłumacz, satyryk, bajkopisarz

Dotychczas ukazały się:

- Rozbrykana bryczka Lublin, 1992
- Horror vacui Lublin, 1993
- Baśnik Warszawa, 1994
- Namolny mol Lublin, 1995
- Anna Achmatowa „Modlitwa” - przekłady Lublin, 1993

W przygotowaniu: Bal dla głodomorów

SPOTKANIE W BRAMIE

Żadnych
rocznic

SPOTKANIE
ze Zbigniewem Dmitrocą

środa, 18 października '95 godz. 17⁰⁰

Teatr
CENTRUM KULTURY 20-112 LUBLIN ul. GRODZKA 34

Urodził się w roku Tygrysa, pod znakiem Ryb 28 lutego 1962 roku w Niewirkowie, co zresztą nie do końca jest prawdą. Ostatnią ukończoną szkołą jest PLSP w Zamościu. Mieszkał i niekiedy studiował w Lublinie, Poznaniu, Wrocławiu i Trójmieście. Píše od dwudziestu lat. Debiutował w „Odrze” we wrześniu 1980 roku. Pierwszą książkę /dla dzieci/ wydał w 1992 r. Uprawiał wiele zawodów, wyspecjalizował się w miłosnych. Nie lubi prostych dróg. Najchętniej chodzi więc pod prąd albo wstak. Mańkut. Wieczny malkontent i cynik teoretyk. W praktyce niespełniony objęcioboista, magik i cyrkowiec. Na szczęście /lub nie/ od dawna zajmuje się tylko literaturą. Prywatny pozawiedny stypendysta Janusza Odrowąż - Pieniążka, dyrektora Muzeum Literatury im. Adama Mickiewicza w Warszawie. Ulubieniec /z wyjątkami/ psów, dzieci i starszych pań. Zawodowy pozer i samochwał. W gruncie rzeczy nie umie nic i wcale się tego nie wstydzi. Dwie trzecie dorobku - w maszynopisie. Jedyne majątek - książki. Jedyne pragnienie - nie zwariować przed rokiem 2000 - kiedy to chce ostatecznie opuścić to miasto.

O sobie

Jesienna bujność
Jak piękny i dosłajny
patrafi być chłman i październiku
zieleń anastokraty
wśród pamiędi
pokonyw powojów i traw

4 października 1995
Lublin